Lietas Nr. 137005914
Lietas arhīva Nr. 1-0059-14

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Tukumā 2014.gada 21.oktobrī

Tukuma rajona tiesa
tiesnese Aelita Vancāne
rakstveida procesā izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu par /pers. A/ saukšanu pie administratīvās atbildības saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.^{8}panta otro daļu, sakarā ar /pers. A/ sūdzību par Valsts policijas Zemgales reģiona pārvaldes Tukuma iecirkņa 2014.gada 5.februāra lēmumu Nr. 66-Z atcelšanu,

k o n s t a t ē j a

2013.gada 27.decembrī plkst.15:41 VP Zemgales RP KPB Patruļpolicijas nodaļas patruļdienesta rotas kārtībnieks /pers. B/ noformējis /pers. A/ administratīvā pārkāpuma protokolu - lēmumu Nr.PF 048543 par administratīvā soda piemērošanu par pārkāpumu, kas paredzēts Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk tekstā Latvijas APK) 149.^{8}panta otrajā daļā, izsakot brīdinājumu.

Protokolā norādīts, ka 2013.gada 27.decembrī plkst.15:36 Tukumā pa Talsu ielu virzienā no Tidaholmas ielas uz Pauzera ielu /pers. A/ vadīja transportlīdzekli AUDI A4 ar valsts reģistrācijas Nr./TL numurs/ ar fiksēto ātrumu 47 km/h (kļūda 3 km/h) ceļa zīmes Nr.323 (maksimālā ātruma ierobežojums 30 km/h) darbības zonā, pārsniegts par 14 km/h. Ātrums fiksēts ar radaru ISKRA-1 Nr.13292 D.

/pers. A/ par minēto lēmumu iesniedza sūdzību augstākai iestādei.

Ar VP Zemgales reģiona pārvaldes Tukuma iecirkņa priekšnieka /pers. C/ 2014.gada 5.februāra lēmumu Nr. 66-Z VP Zemgales RP KPB Patruļpolicijas nodaļas patruļdienesta rotas kārtībnieka /pers. B/ 2013.gada 27.decembra administratīvā pārkāpuma protokols - lēmums Nr.PF 048543 atstāts negrozīts, bet /pers. A/ sūdzība noraidīta.

Lēmums pamatots ar turpmāk minētiem argumentiem.

Lietā nav strīds par to, ka 2013.gada 27.decembrī plkst.15:36 Tukumā, pa Talsu ielu virzienā no Tidaholmas ielas uz Pauzera ielu /pers. A/ vadīja transportlīdzekli /TL marka/ A4 ar valsts reģistrācijas Nr./TL numurs/.

Lietā ir strīds par to, vai /pers. A/ brauca ar protokolā norādīto ātrumu 47 km/h (kļūda ± 3km/h) ceļa zīmes Nr.323 (maksimālā ātruma ierobežojums 30 km/h). /pers. A/ norāda, ka viņai nav uzrādīts radara rādījums, ka minētajā ceļa posmā atļautais ātrums ir 50 km/h.

Norādīts, ka Ceļu satiksmes likuma 43.^{4} pants nosaka, - noteiktā braukšanas ātruma ievērošanu Valsts policija kontrolē ar šim nolūkam paredzētām mērierīcēm.

No lietas materiāliem izriet, ka ātrums fiksēts normatīvajos aktos noteiktā kārtībā, ātruma fiksēšanai izmantota verificēta ātruma mērierīce ISKRA-1 Nr.13292 D. Noskaidrots, ka mērierīce atbilst Ministru kabineta 2006.gada 5.decembra noteikumu Nr.981 „Noteikumi par mērīšanas līdzekļu atkārtoto verificēšanu, verificēšanas sertifikātiem un verificēšanas atzīmēm" prasībām, ko apliecina lietā saņemtā verificēšanas sertifikāta kopija.

Iestādei ir zināms, ka Tukumā uz Talsu ielas posmā no Šēseles ielas līdz Tidaholmas ielas ir uzstādīta ceļa zīme Nr.323, kas nosaka, ka zīmes darbības zonā atļautais ātrums ir 30 km/h, patruļdienesta norīkojumu plānos šī vieta bieži tiek plānota kā vieta pilsētā, kur veicama braukšanas ātruma kontrole. /pers. A/ sastādītajā protokolā ir norādīts, ka viņa pārkāpums izdarīts ceļa zīmes Nr.323 darbības zonā, tas ir Talsu ielas posmā no Šēseles ielas līdz Tidaholmas ielai, virzienā no Tidoholamas ielas uz Pauzera ielu.

Izvērtējot apstākli, ka /pers. A/ nav redzējusi radara rādījumu, iestāde secina, ka nav pamata neticēt, ka radara rādījumu apskatīties policijas darbinieki piedāvāja. Transportlīdzekļu vadītāji bieži izvēlas radara rādījumu neskatīties, nav nekādu noteikumu, ka vadītājam tas būtu obligāti jādara vai arī radara rādījums jāsaglabā ilgāku laiku. Ja vadītājs atsakās skatīties radara rādījumu, tad ar radaru bieži tiek turpināts strādāt un iepriekšējais rādījums netiek saglabāts.

No lietas materiāliem neizriet, ka varētu būt bijuši kādi traucējoši apstākļi, kuru dēļ ātruma fiksēšanā un protokola sastādīšanā varētu būt pieļauta kļūda. Arī policijas darbinieki /pers. D/ un /pers. B/ ziņojumā norādījuši, ka nekādu traucējošu apstākļu ātruma kontrolei nav bijis, ziņojumi ir loģiski, detalizēti, policijas darbinieki norāda, ka ātrums fiksēts tajā Talsu ielas posmā, kur ir ceļa zīme par braukšanas ātruma ierobežojumu.

CSN 282.23.punkts nosaka ceļa zīmi Nr.323. "Maksimālā ātruma ierobežojums," zīme nozīmē, ka aizliegts braukt ar ātrumu (km/h), kas pārsniedz zīmē norādīto.

CSN 291.punkts nosaka, ka 318., 319., 321., 323., 325., 326., 327., 328. un 329.zīmes darbība ir spēkā no tās uzstādīšanas vietas līdz tuvākajam krustojumam aiz zīmes, bet, ja krustojuma nav, - līdz 519.zīmei. Zīmju darbības zona nebeidzas vietās, kur uz ceļa izbrauc no blakusteritorijas (pagalma, stāvvietas, degvielas uzpildes stacijas, uzņēmuma u.tml.), un vietās, kur ceļu šķērso vai no tā atzarojas lauku ceļš, meža ceļš vai cits tamlīdzīgs ceļš, pirms kura nav uzstādītas attiecīgas priekšrocības zīmes, kā arī krustojumos, kuriem nav tieša pieslēguma attiecīgajai brauktuvei.

Likumdevējs imperatīvi ir noteicis, ka, konstatējot administratīvo pārkāpumu, par kuru atbildība ir paredzēta LAPK 149.^{8} panta otrajā daļā, iestādei vai amatpersonai ir rīcības brīvība soda noteikšanā, ir jāpiemēro sankcijā noteiktais naudas sods vai brīdinājums. Kārtībnieks /pers. B/ piemērojis brīdinājumu. Pie šādiem apstākļiem Iestādei nav iespējams lemt par iespēju samazināt soda apmēru sankcijas ietvaros.

Iestādes ieskatā pārkāpuma izdarīšanas laikā ir pastāvējis ievērojams potenciāls apdraudējums gan pašam sūdzības iesniedzējam, gan citiem ceļu satiksmes dalībniekiem, proti, pastāvējusi liela varbūtība, ka pārsniegtā braukšanas ātruma dēļ varēja notikt ceļu satiksmes negadījums. Fakts, ka izskatāmajā gadījumā šādas iesniedzēja rīcības dēļ nenotika ceļu satiksmes negadījums, nevar izmainīt iestādes izdarītos secinājumus (lietas 6.-8.lapa).

2014.gada 10.martā /pers. A/ iesniedza sūdzību par VP Zemgales reģiona Tukuma iecirkņa priekšnieka /pers. C/ 2014.gada 5.februāra lēmumu Nr. 66-Z.

Sūdzības iesniedzēja norādījusi, ka 2013.gada 27.decembrī ap plkst.15:30 vadīja automašīnu /TL marka/ A4 Reģistrācijas Nr. /TL numurs/, Tukumā, pa Talsu ielu virzienā no Pasta ielas uz Revolūcijas ielu. Braucot pa Talsu ielu, posmā starp Tidaholmas ielu un Pauzera ielu pie nama Nr.20, apturēja Ceļu policijas darbinieks. Apstājoties, Ceļu policijas darbinieks lūdza uzrādīt vadītāja apliecību un transportlīdzekļa reģistrācijas apliecību un piebilda: „tur bija zīme 30". Pēc dokumentu uzrādīšanas policijas darbinieks iztaujāja par darbavietu un nodarbošanos, pēc kā noteica, aiziešot pārbaudīt Administratīvos pārkāpumus. Pēc laika atgriežoties, policijas darbinieks iedeva parakstīt administratīvā pārkāpuma protokolu, paskaidrojot, ka ir pārkāpts braukšanas ātrums un sūdzības iesniedzēja ir sodīta ar brīdinājumu. Sūdzības iesniedzēja par to bija pārsteigta un lūdza uzrādīt fiksēto braukšanas ātrumu. Policijas darbinieks atbildēja, ka tas neesot iespējams, jo esot jau fiksēti nākamie ātruma mērījumi. Tā kā bija jādodas tālāk, neiedziļinoties protokolā Nr.PF 048543, sūdzības iesniedzēja to parakstīja un devās tālāk, jo bija pārliecināta, ka nav izdarījusi Ceļu satiksmes noteikumu pārkāpumu.

Norādīts, ka, mājās apskatot administratīvā pārkāpuma protokolu, konstatēja, ka protokolā ir norādīts, ka ir pārkāpts braukšanas ātrums, braukusi ar ātrumu 47 km/h, vietā, kur atļautais braukšanas ātrums ir 30 km/h, ka pārkāpums esot fiksēts Talsu ielā, posmā starp Tidaholmas ielu un Pauzera ielu. Norāda, ka saskaņā ar Ceļu satiksmes noteikumiem, minētajā ceļa posmā atļautais braukšanas ātrums ir 50 km/h, līdz ar to, nav izdarījusi protokolā norādīto administratīvo pārkāpumu.

Norāda, ka policijas darbinieks sūdzības iesniedzēju apturēja aiz Talsu ielas un Tidaholmas ielas krustojuma pie Talsu ielas nama Nr.20. Policijas mašīna atradās pretī Talsu ielas namam Nr.20 (kas arī ir norādīts administratīvā pārkāpuma protokolā nr.PF048543). Pienākot pie automašīnas policijas darbinieks /pers. E/ nepaskaidroja apturēšanas iemeslu, bet vienkārši veica iztaujāšanu (dzīvesvieta, darbavieta, profesija), kaut gan savā paskaidrojumā apgalvo, ka ir paskaidrots apturēšanas iemesls. Policijas darbinieki paskaidro, ka radara rādījumu ir redzējuši abi policijas darbinieki, kas ļoti izbrīna, jo ārpus automašīnas atradās tikai /pers. E/ un rokās viņam bija apturēšanas zizlis. Policijas darbinieki apgalvo, ka stādinājuši automašīnu uz Talsu ielas, ātruma ierobežojuma zonā starp Šēseles ielu un Tidaholmas ielu, kas ir neiespējami, jo tā kā viņu automašīna stāvēja uz Talsu ielas pretī namam Nr.20, tad policijas darbiniekam līdz šim posmam būtu jāskrien vismaz 70 metri. Ja policijas darbinieki apgalvo, ka ātrums šajā posmā ir bijis 47 km/h, tad šis attālums viņiem jāveic ir 2 sekunžu robežās, jo, pārvietojoties ar tādu kustības ātrumu, tas ir 13m/s un vidus šim posmam ir aptuveni 50 metri, tad sanāk, ka policijas darbinieki šādu attālumu (aptuveni 120 metri) spēj veikt trīs sekunžu robežās. Norāda, ka nav atteikusies skatīties radara rādījumu. Pati to lūdza uzrādīt, bet tika sniegta atbilde, ka tas nav iespējams. Par to, ka sūdzības iesniedzēja pārkāpusi ceļu satiksmes noteikumus, uzzināja tikai tad, kad policijas darbinieks bija atgriezies no savas automašīnas. Pārkāpumam nav piekritusi, par ko arī pateica policijas darbiniekam /pers. B/.

Norādīts, ka administratīvā pārkāpuma protokolā Nr.PF048543 nevienā vietā nav minēts, ka ir fiksēts ātruma pārkāpums Talsu ielā posmā no Šēseles ielas līdz Tidaholmas ielai, bet gan to, ka ir pārvietojusies pa Talsu ielu no Tidaholmas ielas Pauzera ielas virzienā, kur atļautais braukšanas ātrums ir 50 km/h. Uzskata, ka protokols ir sastādīts juridiski nekorekti.

Sūdzības iesniedzēja lūdz atcelt lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā Nr. PF 048543, VP Zemgales reģiona Tukuma iecirkņa priekšnieka 2014.gada 5.februāra lēmumu Nr. 66-Z un lietu izbeigt.

Pārbaudījusi lietas materiālos esošos rakstveida pierādījumus, izvērtējusi apstrīdētajā Lēmumā norādīto pamatojumu un visus /pers. A/ sūdzībā izteiktos argumentus, tiesa secina, ka Lēmums ir atceļams un administratīvā pārkāpuma lieta ir izbeidzama.

Izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, institūcijai (amatpersonai) ir jānodibina, vai administratīvā pārkāpuma lietā ir savākti pietiekami pierādījumi, kas dod pamatu secināt, ka persona ir izdarījusi Latvijas administratīvo pārkāpumu kodeksā (turpmāk tekstā Latvijas APK) 149.^{8} panta otrajā daļā paredzēto pārkāpumu.

Lietā nodibināts un par to nepastāv strīds, ka Tukumā uz Šēseles ielas un Talsu ielas krustojuma novietota ceļa zīme Nr. 323, kas nosaka ātruma ierobežojumu 30 km/h. Tāpat lietā nodibināts, ka 2013.gada 27. decembrī VP Zemgales RP KPB darbinieki atradās Tukumā uz Talsu ielas posmā pie nama Nr.20, kur ar kontrolierīci veikuši braukšanas ātruma mērījumus ceļa zīmes Nr.323 darbības zonā. Plkst.15:36 veikts mērījums transportlīdzeklim /TL marka/ A4 ar valsts reģistrācijas Nr./TL numurs/ un konstatēts, ka minētajam transportlīdzeklim braukšanas ātrums ir 47 km/h. Par šo faktu transportlīdzekļa vadītājai /pers. A/ ticis sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols un izteikts brīdinājums. Līdz ar to ir pierādīts, ka /pers. A/ vadītais transportlīdzeklis ticis apstādināts aiz ierobežojošās ceļa zīmes darbības zonas uz Talsu ielas pie nama Nr.20.

Protokolā norādīts, ka /pers. A/ vadīja automašīnu no Tidaholmas ielas uz Pauzera ielu.

Neskatoties uz to, ka sūdzības iesniedzēja norādījusi, ka lēmuma pieņēmējs ir kļūdījies ceļa zīmju darbības zonas izvērtējumā, ka tikusi apturēta, kur atļautais braukšanas ātrums bijis 50 km/h, tiesa atbilstoši Latvijas APK 289.^{6} panta septītajai daļai izlemj vai ir noticis administratīvais pārkāpums, vai persona, kuru sauc pie administratīvās atbildības, ir vainīga šā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā.

Saskaņā ar Latvijas APK 272.pantu, institūcijai (amatpersonai), izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, jānoskaidro, vai ir izdarīts administratīvais pārkāpums, vai attiecīgā persona ir vainīga tā izdarīšanā, vai šo personu var saukt pie administratīvās atbildības, vai ir atbildību mīkstinoši un pastiprinoši apstākļi, vai ir nodarīts mantisks zaudējums, kā arī jānoskaidro citi apstākļi, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

Konkrētajā lietā ir jānodibina, vai ir pierādījumi protokolā norādītajam faktam, ka /pers. A/ vadītājam transportlīdzeklim ar mērierīci konstatētais ātrums- 47 km/h ir ticis fiksēts ierobežojošās zīmes darbības zonā, t.i., sākot no Šēseles līdz Tidaholmas ielas krustojuma.

Tiesa uzskata, ka /pers. A/ darbībās nav Latvijas APK 149.^{8} panta otrajā daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma sastāva.

Latvijas APK 149.^{8} panta otrajā daļā paredzēta atbildība par braukšanas ātruma pārsniegšanu līdz 20 kilometriem stundā, ja tas izdarīts vietā, kura apzīmēta ar 518.ceļa zīmi „Apdzīvotas vietas sākums" vai ar 528.ceļa zīmi „Dzīvojamā zona", – izsaka brīdinājumu vai uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītāja 15 *euro* apmērā.

Tātad, lai transportlīdzekļa vadītāju sauktu pie administratīvās atbildības par Latvijas APK 149.^{8} panta otrajā daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanu, ir jākonstatē, ka viņš bija pārsniedzis atļauto braukšanas ātrumu līdz 20 km/h vietā, kas apzīmēta ar 518. vai 528. ceļa zīmi.

Lietā nav strīds par to, ka 2013.gada 27.decembrī plkst.l5:36 Tukumā, pa Talsu ielu virzienā no Tidaholmas ielas uz Pauzera ielu /pers. A/ vadīja transportlīdzekli /TL marka/ A4 ar valsts reģistrācijas Nr./TL numurs/. Lietā ir strīds par vietu, kurā tika fiksēts viņas vadītās automašīnas ātrums.

Saskaņā ar Latvijas APK 243.pantu, pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuri fakti, uz kuru pamata institūcija (amatpersona) likumā noteiktā kārtībā nosaka administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību, pie administratīvās atbildības sauktās personas vainu un citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izspriešanā. Likums nosaka, ka šos faktus konstatē ar protokolu par administratīvo pārkāpumu, ar administratīvā pārkāpuma vietas apskates protokolu, ar tās personas paskaidrojumiem, kuru sauc pie administratīvās atbildības, ar cietušā un lieciniekiu liecībām, citu personu paskaidrojumiem, eksperta atzinumu, citiem dokumentiem, pārkāpumus fiksējošiem tehniskiem līdzekļiem utt. Latvijas APK 244.pants nosaka, ka institūcija (amatpersona) pierādījumus novērtē pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem visiem lietas apstākļiem to kopumā, pēc likuma un tiesiskās apziņas.

Ceļu satiksmes likuma 43.[4] pants nosaka, ka noteiktā braukšanas ātruma ievērošanu Valsts policija kontrolē ar šim nolūkam paredzētām mērierīcēm.

Tiesa konstatēja, ka lietā atrodas administratīvā pārkāpuma protokols Nr. PF 048543, VP Zemgales RP KPB Patruļpolicijas nodaļas patruļdienesta rotas kārtībnieka /pers. B/ un VP Zemgales RP KPB Patruļpolicijas nodaļas patruļdienesta rotas jaunākā inspektora R.Zūdiņa dienesta ziņojumi, ielu shēma.

Latvijas Republikas Iekšlietu Ministrijas Valsts policijas 2010.gada 22.februāra Noteikumu Nr.5 „Dienesta pienākumu izpildes organizācija un kontrole sabiedriskās kārtības nodrošināšanas un satiksmes uzraudzības jomā" (turpmāk tekstā Noteikumi Nr.5) 103.punkts nosaka policijas darbiniekiem, kuri veic satiksmes uzraudzību, izmantojot dienesta transportu, ieslēgt videosistēmu, uzsākot dienesta pienākumu izpildi, un to aizliegts izslēgt visā patrulēšanas laikā līdz dienesta pienākumu izpildes beigām, izņemot, ja norīkojums dodas pārtraukumā, atstāj dienesta transportlīdzekli (piemēram, lai sastādītu administratīvā pārkāpuma protokolu attiecīgajā policijas vai Operatīvās vadības struktūrvienībā, vai patrulēšanas laikā parādītu ierakstu transportlīdzekļa vadītājam). Noteikumu 105.un 106.punkts nosaka, ka videosistēmu, kura veic ierakstu ciparu formātā, ieraksta režīmā ieslēdz, ja norīkojums vizuāli konstatē pārkāpumu vai uzsākot sekošanu pārkāpēja transportlīdzeklim, bet videosistēmu, kurā informācija tiek ierakstīta videokasetē, ieraksta režīmā ieslēdz, uzsākot dienesta pienākumu izpildi.

Ņemot vērā šo Noteikumu prasības, tiesa atzīst, ka jebkurā gadījumā policijas automašīnā vajadzēja būt ieslēgtai videosistēmai, lai ar tās palīdzību fiksētu pārkāpumu, par kādu ir strīds šajā lietā.

Tāpēc šajā konkrētajā gadījumā, lai pārbaudītu administratīvā pārkāpuma protokolā Nr.PF048543 norādīto faktisko apstākļu atbilstību patiesībai, tiesai būtu nepieciešams pārbaudīt objektīvo pierādījumu - noskatīties policijas automašīnas videosistēmas ierakstu. Taču tas nav iespējams, jo lietas materiālos šāda videoieraksta nav. Varēja būt, ka, pretēji nolēmumā minēto Noteikumu prasībām, videosistēma policijas transportlīdzeklī nebija ieslēgta, citādi iestāde būtu pievienojusi lietas materiāliem šādu objektīvo pierādījumu.

Noteikumu Nr.5 101.punkts nosaka, ka aizliegts transportlīdzekļa braukšanas ātrumu kontrolēt ceļa posmā, kur radara darbības zonā tuvu viena aiz otras uzstādītas dažādu maksimālā braukšanas ātruma ierobežojuma ceļa zīmes [..]. Minētais aizliegums noteikts tādēļ, ka radara darbības zona ir vairāki kilometri un nav iespējams noteikt, kur fiksēts ātrums, izņemot gadījumu, kad kontrolierīce atrodas perpendikulāri ceļa zīmei, kura maina ātruma režīmu, vai arī gadījumā, kad kontrolierīce ir fotoiekārta vai videoiekārta.

Konkrētajā lietā ātrums mērīts ar mēraparātu ISKRA-1 Nr.13292 D, inspektoram atrodoties uz Talsu ielas pie nama Nr.20, t.i., ar skatu pret pretim braucošiem transportlīdzekļiem.

Administratīvā pārkāpuma protokolam nav pievienoti pierādījumi, kurā vietā, t.i., kādā attālumā no kontrolierīces atrašanās vietas, šī mērīšanas ierīce ir fiksējusi /pers. A/ vadītā transportlīdzekļa braukšanas ātrumu. Līdz ar to nav pierādījumu par radara darbības zonu.

Tiesa konstatēja, ka lietas materiālos nav nekādu pierādījumu par mērierīces ISKRA Nr.13274D veiktajiem mērījumiem attiecībā uz /pers. A/ vadīto automašīnu /TL marka/ A4 un par mērījumu izdarīšanas vietu. Informācija par ātruma pārsniegšanu bija norādīta divos policijas darbinieka dienesta ziņojumos, bet netika fiksēta ar tehniskiem līdzekļiem – izdruku no mērierīces (kā tas būtu iespējams fotoradara izmantošanas gadījumā) vai ar fotoaparātu, vai ar videoierakstu.

Kā redzams no protokolam pievienotās fotokartes (lietas 15. lapa), Talsu iela ir taisna iela, un attālums no ierobežojošās zīmes (Šēseles un Talsu ielas krustojuma) un līdz zīmes darbības zonas beigām (Tidaholmas un Talsu ielas krustojuma) līdz vietai, kur atradās policijas transportlīdzeklis (nams Nr.20 200 metri) ir mazs attālums. Līdz ar to rodas pamatotas šaubas, vai mērījums fiksēts /pers. A/ vadītajai automašīnai, atrodoties uz Talsu ielas aiz krustojuma ar Šēseles ielu, kur sākas zīmes darbības zona.

Novērtējot visus lietas materiālus kopumā, tiesa atzīst, ka lietā nav gūti pietiekami pierādījumi, lai varētu izdarīt viennozīmīgu secinājumu, ka /pers. A/

2013.gada 27.decembrī plkst.15:36 Tukumā pa Talsu ielu virzienā no Tidaholmas ielas uz Pauzera ielu /pers. A/ vadīja transportlīdzekli AUDI A4 ar valsts reģistrācijas Nr./TL numurs/ ar fiksēto ātrumu 47 km/h (kļūda 3 km/h) ceļa zīmes Nr.323 (maksimālā ātruma ierobežojums 30 km/h) darbības zonā.

Līdz ar to nav konstatējams Latvijas APK 149.[8] panta otrās daļas dispozīcijā paredzētais priekšnosacījums personas saukšanai pie administratīvās atbildības.

Saskaņā ar principu, kas izriet no administratīvajām tiesībām kā publiskajām tiesībām, visas šaubas par vainu, kuras nav iespējams novērst, jāvērtē par labu indivīdam.

Saskaņā ar Eiropas Cilvēktiesību tiesas pausto nostāju, par krimināllietām Eiropas Cilvēktiesību konvencijas izpratnē atzīstamas arī noteiktas administratīvo lietu kategorijas, tai skaitā - administratīvās lietas par ceļu satiksmes noteikumu pārkāpumiem. Tāpēc, lai piemērotu sodu par administratīvo pārkāpumu, jābūt pierādītai personas vainai.

Saskaņā ar administratīvā procesa principu „in dubio pro civis" (visas šaubas par labu cilvēkam), pierādīšanas nastai jāgulstas pēc iespējas uz amatpersonu, un šaubu gadījumā risinājumam jābūt par labu indivīdam.

Saskaņā ar Latvijas APK 9.panta pirmo daļu, par administratīvo pārkāpumu ir atzīstama prettiesiska, vainojama (ar nodomu vai aiz neuzmanības izdarīta) darbība vai bezdarbība, kas apdraud valsts vai sabiedrisko kārtību, īpašumu, pilsoņu tiesības un brīvības vai noteikto pārvaldes kārtību, un par kuru likumā paredzēta administratīvā atbildība. Savukārt Latvijas APK 7.panta pirmā daļa nosaka, ka nevienam nevar piemērot ietekmēšanas līdzekli par administratīvo pārkāpumu citādi kā uz likuma pamata un likumā noteiktajā kārtībā.

Šādos apstākļos lēmums atceļams un administratīvā pārkāpuma lieta ir izbeidzama.

Pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.[12] panta otrās daļas 2. punktu, tiesa

n o s p r i e d a

atcelt Valsts policijas Zemgales reģiona pārvaldes Tukuma iecirkņa priekšnieka /pers. C/ 2013.gada 5.februāra lēmumu Nr.66-Z un VP Zemgales RP KPB Patruļpolicijas nodaļas patruļdienesta rotas kārtībnieka /pers. B/ 2013.gada 27.decembra lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā Nr.PF 048543 par /pers. A/, personas kods /personas kods/, saukšanu pie administratīvās atbildības un izbeigt lietu.

Par lēmumu var iesniegt blakus sūdzību 10 darba dienu laikā no lēmuma paziņošanas dienas Zemgales apgabaltiesā, sūdzību iesniedzot Tukuma rajona tiesā.

Sprieduma pieejamības diena- 2014. gada 21.oktobris.

Tiesnese A.Vancāne